

PORUNCA
A ȘAPTEA

2

FERICIREA ÎN
FAMILIE
TREBUIE
CONSTRUITĂ

4

OMUL-VALOAREA
SUPREMĂ PENTRU
DUMNEZEU

5

6/2019

COMOARA ASCUNSA

«Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt rostit de Dumnezeu.»(Matei 4:4)

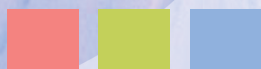

10

AU SĂRBĂTORIT
PRIMII CRESTINI
CRĂCIUNUL?

12

COPIII ȘI
BANII

Să nu preacurvești
(Ex. 20:14)

VII

PORUNCA A ȘAPTEA

Familia trebuie salvată! Căsătoria monogamă dintre un bărbat și o femeie, uniți prin legătură de iubire în cadrul căsătoriei, este planul inițial al lui Dumnezeu care nu poate fi schimbat, pentru că Dumnezeu - Creatorul căsătoriei - este neschimbător (Mal. 3:6; Iac. 1:17). El nu schimbă ceea ce a ieșit de pe buzele Sale (Ps. 89:34).

Mulți dintre semenii noștri consideră că familia a apărut în urma dezvoltării relațiilor interumane și că putem ajunge la un astfel de nivel la care să ne putem descurca foarte bine și fără familie. Omenirea a trecut de mai multe ori prin procesul de degradării relațiilor de familie. În Epistola către Romani 1:18-32 apostolul Pavel vorbește despre obiceiurile desfrânate ale neamurilor. Consecința inevitabilă pentru viciile josnice (homosexualitatea și alte perversiuni) care au înflorit printre locuitorii idolatri ai Imperiului Roman a fost degenerarea fizică, mentală și morală. Hristos compară zilele de dinaintea celei de a doua veniri cu zilele lui Noe. Locuitorii lumii antediluviene ajunseseră să aibă o viață complet decăzută și Dumnezeu a fost nevoit să îi pună capăt prin apele potopului (Ge. 6:5, 12).

Noi trăim într-o vreme pe care Biblia o numește „zilele din urmă” și „vremuri grele” (2 Tim. 3:1), „zile rele” (Ef. 5:16) în care are loc o prăbușire a principiilor morale ale familiei și societății.

Conform statisticilor, mai mult de jumătate dintre căsătoriile încheiate în lume se destramă. Nu se despart doar familiile tinere, ci și căsniciile care au câteva zeci de ani.

Una dintre cauzele divorțului este violența domestică căreia îi cad victime, de cele mai multe ori, femeile. Aceasta se manifestă în diferite forme - de la cuvinte jignitoare și înjosire și până la aplicarea forței fizice. Problema victimelor violentei domestice se rezolvă în mod diferit. Unii care nu mai pot îndura - merg la poliție; alții - merg să ceară ajutor rudelor, pentru ca aceștia să îl convingă pe agresor să renunțe la comportamentul violent; sunt și dintre cei care suportă cu răbdare, nedorind să scoată la iveală certurile și conflictele și luptând pentru păstrarea familiei în speranța că cel care se manifestă violent își va da seama de greșeala pe care o face; dar sunt și alții care divorțează.

Problemele familiale apar și din cauză că unul dintre soți folosește alcoolul sau drogurile. Infidelitatea conjugală stă și ea la baza conflictelor serioase din familie.

Diavolul a obținut rezultate remarcabile în activitatea sa de nimicire a familiei. În multe țări occidentale au fost adoptate legi care permit încheierea căsătoriilor

cu persoane de același sex, ceea ce este în Conflict direct cu planul lui Dumnezeu, Creatorul familiei. Ce este căsătoria? Este o legătură strânsă și puternică despre care Isus Hristos spune: „Drept răspuns, El le-a zis: **„Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup”? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă”**” (Matei 19:4-6). Divorțul nu a fost în planul lui Dumnezeu și nu este acceptat. Conform Sfintei Scripturi, divorțul este infidelitate și silnicie (Mal. 2:13-16).

Ce este divorțul sau ruperea căsătoriei? Lipiți două foi de hârtie și, după ce lipiciul s-a uscat, încercați să le dezlipiți. Faceți acest lucru în așa fel, încât foile să rămână intacte. Este imposibil. În cele mai multe cazuri, divorțul rezolvă doar o mică parte din problemă. Mulți îl consideră ca o vindecare față de suferințele din timpul căsniciei, dar acest proces de vindecare este adesea mai dureros ca boala însăși. De multe ori se întâmplă că soțul și soția care au ieșit din legământul căsătoriei ajung într-o situație mai rea decât cea de dinaintea-te. Ei speră

că o nouă relație de căsătorie va fi mai fericită, dar cercetările sociologice au arătat că a doua căsătorie se rupe mai repede ca prima.

Toți suferă din cauza divorțului: partenerei, apropiații lor, dar cel mai mult suferă copiii. Divorțul afectează negativ sănătatea psihologică și fizi-că a celor care se despart; de multe ori, separarea este cauza depresiei și sinuciderii. Copiii care au rămas doar cu un singur părinte, în majoritatea cazurilor trec și ei prin experiența divorțului în propria căsnicie.

În societatea noastră divorțul este considerat ca fiind normal. Dar cei care își conduc viața după principiile Sfintei Scripturi, atunci când intră în legământul căsătoriei nu uită că Dumnezeu nu este de acord cu divorțul. Ei depun toate eforturile pentru a salva căsnicia, întelegând responsabilitatea pe care o au în fața lui Dumnezeu și în fața oamenilor și luând hotărâri în conformitate cu aceasta. În timpul cununiei religioase (sau al căsătoriei civile), mirele și mireasa își jură unul altuia credincioșie. Ei jură în fața lui Dumnezeu că se vor iubi unul pe altul, fără a ține cont de încercările prin care vor trece. Totuși, mulți se leapădă de acest jurământ în cele din urmă și, adesea, acest lucru se întâmplă din motive minore: „ne-potrivire de caracter”, „nu ne mai iubim” etc. Acest comportament însă este contrar planului lui Dumnezeu descoperit în Biblie. Creatorul familiei a unit doi într-un singur trup, a binecuvântat alegerea lor benevolă și i-a unit pentru totdeauna, până la ultima lor suflare. În cazul problemelor în familie, El ne sfătuiește să schimbăm relațiile dintre noi, nu partenerul: „**Vă sfătuiesc, dar, eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii**” (Ef. 4:1-3). Iubirea păstrată în familie nu este o minune care se întâmplă pur și simplu. Este un principiu al vieții creștine care are ca centru pe Hristos și adevărul Său (In. 17:17, 26). În Biblie ne sunt date doar trei motive care ne dau dreptul să rupem legământul căsătoriei. Prima cauză este încetarea din viață a unuia dintre parteneri (Rom. 7:1-3). Decesul nu este divorț. Partenerul rămas în viață este dezlegat de jurământul rostit în ziua căsătoriei și are dreptul de a se recăsători. A doua cauză este infidelitatea unuia dintre soți, adică încălcarea poruncii a șaptea „**Să nu preacurvești**”. În Predica de pe

munte, Isus Hristos a spus explicit că nu poate exista nici un motiv pentru ruperea căsătoriei în afară de încălcarea legământului conjugal (Mat. 5:32). Si a treia cauză este aceea că partenerul necredincios nu vrea să mai continue relația de căsătorie cu cel credincios (1 Cor. 7:10-16).

De multe ori, în familie apar neînțelegeri legate de diferențele de religie. Imediat ce unul dintre membrii familiei – soț, soție, copil – acceptă învățătura lui Isus Hristos și începe să păzească Legea lui Dumnezeu, cei care nu împărtășesc aceleași convingeri îi devin dușmani (vezi Mat. 10:34-36). Dar Isus Hristos nu a venit pentru a desface căsătoria. El aduce solia păcii în fiecare familie (Is. 48:18; In. 14:27). Oamenii nu doresc să accepte învățătura lui Hristos, să își schimbe modul de viață, părerile și obiceiurile și aceas-ta duce la destrămarea familiei. Din păcate, dezacordul apărut pe acest fundal poate duce la faptul ca unul dintre soți să își dorească ruperea relației. Care este decizia pe care trebuie să o ia partenerii în această situație? Biblia oferă un răspuns la această întrebare (vezi 1 Cor. 7:12-16). Așa cum soțul creștin nu are dreptul să se despărț de soția lui necredincioasă, doar din pricina diferențelor de convingeri religioase, tot așa și soția creștină nu se poate despărți de soțul necredincios din același motiv. Divorțul este permis doar în cazul în care partenerul necredincios nu vrea să mai stea lângă cel credincios.

Chiar dacă în Sfânta Scriptură este acceptat divorțul în cazul infidelității, Domnul îi sfătuiește să depună toate eforturile pentru a păstra legătura căsătoriei, chemând partea nevinovată să ierte, iar pe cel care a greșit să își corecteze purtarea. Dar dacă nu se poate realiza împăcarea, soțul nevinovat are dreptul, conform Bibliei, să ceară divorțul și are dreptul să se recăsătorească.

Principalele componente ale bunăstării familiei și societății, în conformitate cu Biblia sunt: „**Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om**” și înțelegerea responsabilității pe care fiecare om o are față de Dumnezeu pentru faptele sale (Eccl. 12:13, 14). Cineva spunea: „**Încă nimeni nu și-a ubit soția atât de mult cum a iubit-o atunci când era mireasă!**”. În cadru căsătoriei, iubirea trece prin multe încercări. Adesea, ea se stinge sub povara rutinei, a presiunii împrejurărilor. Multe familii plutesc pe oceanul vieții asemenea unui aisberg frumos, dar rece. Cum să readucem în familie căldura iubirii sincere care

a fost pierdută? Este posibilă reîndrăgostirea? Da, este posibilă! Întoarceți-vă în gând la tinerete, deschideți împreună albumele vechi cu fotografiile și reamintiți-vă timpul și împrejurările în care v-ați cunoscut. Amintiți-vă cum vă pregăteati de întâlniri, aranjându-vă în oglindă pentru a plăcea celuilalt. Rememorați modul în care alegeați cuvintele, cum vă jurăți credincioșie unul altuia și iubire până la sfârșitul vieții. Reveďte interesele comune, cât de sincer vă iertați unul pe altul, cum căutați orice posibilitate de a fi împreună, cum pretuiați fiecare minut petrecut unul în compania celuilalt. Temelia bunăstării în familie este comunicarea. Ar fi logic să presupunem că soțul și soția care s-au iubit și s-au unit prin legământul căsătoriei, după nuntă își vor acorda aceeași atenție și timp cum au făcut și mai înainte. O, dacă ar fi așa, ar exista mult mai multe familii fericite. Dar fericirea familiei nu este un lucru pe care îl poți găsi undeva; nu poate fi cumpărată cu bani pentru că nu se vinde. Fericirea în familie se clădește prin eforturile depuse de membrii ei.

Acesta a fost planul Creatorului familiei.

În Sfânta Scriptură este menționată încă o condiție a fericirii în familie și în societate: „**erau toți împreună în același loc**” (Fapte. 2:1). Sociologii confirmă faptul că întărirea relațiilor are legătură directă cu timpul petrecut împreună. Cu cât mai mult timp sunteți împreună, cu atât mai bune și mai puternice vor fi relațiile dintre dumneavoastră. Folosiți timpul petrecut împreună într-un mod folositor: rugați-vă împreună, citiți Sfânta Scriptură, faceți ceva util, călătoriți – toate acestea vor aduce bucurie și fericire în familie (Is. 58:13, 14). **Oricât de mari ar fi greutățile și dezamăgirile care ar veni peste dumneavoastră, nu permiteți niciodată să vă gândiți că relația de căsătorie în care vă aflați este o greșală. Menționeți amabilitatea de la început, încurajați-vă cât de mult puteți unul pe altul în situațiile neplăcute. Depuneți eforturi pentru a întări fericirea reciprocă. Dezvoltați iubirea reciprocă, iertați-vă unul pe altul și căsnicia dumneavoastră nu va fi sfârșitul iubirii, ci începutul ei.**

Vladimir Alexeenco

FERICIREA ÎN FAMILIE TREBUIE CONSTRUITĂ

E. Divneaninova

Toți oamenii vor să fie fericiți și mulți caută această fericire în viața de familie. Dar, după căsătorie, apar greutăți și urmarea lor este dezamăgirea. În astfel de momente este important să ne amintim faptul că fericirea în familie nu se obține dintr-o dată, în formă completă, în ziua căsătoriei. Fericirea în familie trebuie să fie construită în fiecare zi, timp îndelungat, minuțios, cu iubire. Viața de familie este un drum care trebuie parcurs cu pași precauți, uneori pe iarbă mătașoasă, iar alteori pe pietre ascuțite.

Și, ceea ce este cel mai important, trebuie să mergem fără a ne opri și fără a ne întoarce. Da, sunt greutăți pe cale, de ele nu putem fugi. Dar dacă știm de la început că ele vor apărea și vom fi pregătiți să trecem prin ele cu demnitate, fără să renunțăm, știind cum să ne raportăm la ele, acest lucru ne va fi de folos, ne va face mai înțelepți și va face călătoria plăcută și plină de bucurie.

Tot așa cum în viața copilului apar crize inevitabile, tot așa și viața de familie are perioade de liniște și bunăstare, de fericire intensă și perioade caracterizate de greutăți, legate de diferențele psihologice dintre bărbați și femei, pe care le numim crize ale vieții de familie. Crizele sunt momente de care nu trebuie să ne temem, ci este nevoie să fim pregătiți să le întâlnim și să le depășim. Dacă familia dumneavoastră trece printr-o astfel de criză, nu merită să vă gândiți că relația de cuplu este o greșală, iar viața de familie a dumneavoastră este un eșec.

Prima criză care are loc în familie apare la 3-5 ani după căsătorie. Sunt familii tinere care spun că prima criză a apărut chiar în primul an după nuntă. Dar nu este așa. Da, în primul an de căsnicie partenerii se lovesc de o mulțime de probleme, dar aceasta este ceea ce se numește „șlefuire” sau punerea temeliei relației de familie. Primul an este foarte important: ceea ce se va dezvolta în acest prim an va fi temelia relației voastre din viitor.

A doua criză, apare de regulă la 7-9 ani de căsnicie. În crizele, ambii parteneri trebuie să nu uite faptul că temelia relației lor nu este una de natură egoistă, care își cere

drepturile, ci are la bază iubirea dezinteresată, care se sacrifică pe sine. Cu cât mai strânsă va fi relația pe care o aveți cu Hristos, cu atât mai ușor vă va fi să depășiți aceste perioade.

A treia criză are loc, în mod obișnuit, după 13-15 ani de la căsătorie. Este timpul când soții au deja vârsta de aproximativ 40 de ani și este o perioadă grea, pentru că acum nu se înrăutățesc doar relațiile dintre parteneri, ci și cele dintre părinți și copii. Copiii sunt într-o perioadă de tranziție care, de obicei, este grea atât pentru ei, cât și pentru părinți. Încă o problemă este aceea că gusturile bărbaților se schimbă foarte mult la această vârstă și începe să le placă ceea ce până acum nu le plăcea. Soțul și soția trebuie să se ajute unul pe altul să depășească această perioadă. Doar acele familii în care domnește iubirea, respectul reciproc, în care relațiile dintre membrii lor sunt pline de sinceritate și încredere, pot depăși cu bine aceste încercări. Atât soțul, cât și soția au anumite așteptări de la relația de familie, pe care doresc ca celălalt să le satisfacă. Cele mai multe neînțelegeri apar din pricina lor.

Cinci așteptări de bază pe care soțul le are de la relația de căsătorie:

- Satisfacție sexuală;
- Odihnă deplină;
- O soție atrăgătoare;
- Viață stabilă;
- Valoarea realizărilor și meritelor sale.

Cinci așteptări de bază pe care soția le are de la relația de căsătorie:

- Sensibilitate;
- Posibilitatea de a vorbi;
- Sinceritate și deschidere;
- Susținere financiară;
- Dăruire față de familie.

Dacă nevoile soțului și ale soției sunt așa de diferite, nu este de mirare faptul că oamenii se adaptează așa de greu la viața de familie. Poate că soțul are intenții bune în încercarea de a împlini nevoile soției, dar dacă el consideră că nevoile ei corespund cu propriile nevoi, atunci va suferi un eșec. Același lucru este valabil și în dreptul soției. Dar a împlini nevoile soției nu înseamnă a scrâșni din dinți și a face ceea ce nu vă place deloc. Dacă la temelia familiei este iubirea, dispusă la lepădare de sine, nu la egoism, dacă soțul și soția sunt dispuși să se sacrifice unul pentru altul, să se consacre unul altuia, ei vor pune fundamentul fericirii în familie care va rezista pentru toată viață.

OMUL – VALOARE SUPREMĂ PENTRU DUMNEZEU

Pentru Isus Hristos nu există oameni „mari” sau „mici”. El este gata să fie Prietenul și Ajutorul celui bogat și al celui sărac.

Isus Hristos se îndrepta spre Ierusalim pentru a-și încheia misiunea de mântuire a oamenilor. Călătoria trecea prin vechiul Ierihon – cetatea palmierilor, o oază pe malul Mării Moarte. Aici Isus Hristos întâlnește doi oameni. Erau total diferiți după statutul lor social, educație și capacitate de apărare, dar aveau și multe puncte în comun.

Unul se chema Bartimeu. Stătea pe marginea drumului de multă vreme. Cerșea de la fiecare trecător. Părinții lui cheltuiseră mulți bani pe la doctori, îl duseseră la Templu pentru a se vindeca, dar nimic nu a fost de folos.

În cele din urmă, omul acesta a ajuns să-și ducă viața la marginea societății. Era nevoit să ceară milă stând la marginea drumului pe care treceau oameni înstăriți. Rareori însă cineva observa amărâțul orb și îi arunca câteva monede. Bartimeu își pierduse vederea, dar auzea foarte bine, ca majoritatea celor care nu văd. Odată, a auzit despre un Vindecător extraordinar pe care îl chema Isus Hristos. Stând pe marginea drumului, asculta istorisirile trecătorilor despre minunile pe care le făcea acest învățător neobișnuit. Bartimeu a înțeles că Isus Hristos poate învia oameni. Dacă era așa, El putea să îi redea vederea. Dar acesta nu era singurul lucru care îl chinuia pe Bartimeu. El se considera un mare păcătos. Orbul nu putea singur să călătorească, în fiecare zi era adus de alți oameni la marginea drumului. Speranța lui la o întâlnire cu Isus Hristos scădea în fiecare zi.

Dar într-o zi a auzit că pe drumul pe care stătea el trece Cel pe care dorea așa de mult să îl întâlnească. Era șansa lui, de aceea a început să strige. Oamenii încercau să îl împiedice, să îl oprească, dar Bartimeu continua să strige așa cum nu o mai făcuse niciodată. Isus Hristos nu a trecut înaintea lui. Ei s-au întâlnit în ciuda împotrivirii multimei. Mântuitorul i-a redat vederea și, împreună cu ea, speranța iertării păcatelor (Lc. 18:35-43).

Celălalt om pe care l-a întâlnit Hristos în Ierihon era sănătos și bogat. Se numea Zacheu. Dar sub haina exterioară a bunăstării se ascundea dezamăgirea singurătății. El era vameș, unul dintre cei care strângeau taxele pentru autoritatea romană. Pe lângă acestea, Zacheu

lua o parte din bani pentru el. De aceea, locuitorii Ierihonului îl urau pe acest om mic de statură. Ca și Bartimeu, Zacheu nu putea să își rezolve singur problema pe care o avea, în ciuda faptului că era bogat. Și el avea nevoie de vindecarea sufletului.

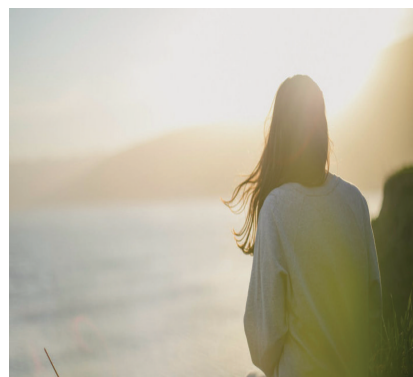
Zacheu a auzit despre Isus de la Ioan Botezătorul la care mersese sperând că va putea începe o viață nouă. Se părea că apelul făcut de Ioan Botezătorul pentru farisei fusese zadarnic, dar nu era așa. Predica lui Ioan intrase adânc în sufletul lui Zacheu. Ca și în istoria lui Bartimeu, oamenii îl împiedicau pe Zacheu să îl vadă pe Isus Hristos. Cu spatele lor îl acopereau pe Mântuitorul pentru a nu fi văzut de micul vameș pe care îl urau. În felul acesta se răzburau pe el. Ca și în cazul lui Bartimeu, Zacheu trece peste obstacole, urcându-se împreună cu copiii într-un copac. Poate că în acel moment oamenii râdeau de el și îl batjocoreau. Dar Zacheu nu dorea să piardă ocazia de a se întâlni cu Isus. Trecând pe acolo, Isus îl observă pe Zacheu și își manifestă dorința de a intra în casa lui: «Isus, când a ajuns la locul acela, și-a ridicat ochii și i-a zis: **„Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta”**» (Luca 19:5). De necrezut! Învățătorul nu intră în casa oamenilor respectați din Ierihon, ci în casa unui vameș disprețuit. Vizita Mântuitorului în casa lui îl determină pe Zacheu la acțiuni ce păreau incredibile pentru cei din jur. El începe să împartă banii luați pe nedrept și își cere iertare de la toți cei față de care a greșit (Luca 19:3-8).

Cât de mulți oameni din zilele noastre experimentează lipsa de sens, goliciunea și singurătatea vieții. Cât de mulți „oameni mici” din această lume se află, asemenea lui Bartimeu, pe marginea prăpastiei sau, ca și Zacheu, fiind înstăriți, experimentează respingere din partea societății?!

Poate că, pentru unii, întâlnirea cu Isus Hristos este ultima șansă de a o lua de la capăt. Oamenii pot avea o multime de obstacole care să îi împiedice să se întâlnească cu El. Uneori, chiar noi suntem aceste obstacole. Opriți-vă și priviți în jur. Poate că alături se află Bartimeu sau Zacheu! Poate că atenția sinceră față de cei ce sunt în nevoie va fi pentru cineva întâlnirea mântuitoare cu Isus Hristos. Folosiți această ocazie!

Oleg Gonciarov

ȘTIU CINE NE DĂ PACEA

Isus îi invită pe toți cei neliniștiți, asupriți și suferinzi să vină la El. El vă iubește și dorește să Îl iubiți. Hristos vrea să nu uitați că El și-a dat viața pentru ca voi să nu muriți; iar El vă va fi sprijin la nevoie. Trebuie doar să priviți la Isus și să-i spuneți despre toate încercările și greutățile prin care treceți... Cereți-I să vă întărească și să vă binecuvânteze și credeți că El vă ascultă rugăciunile...

Tot cerul ne urmărește cu un interes deosebit. Un singur suflet pentru care Hristos a murit este mai de preț decât întreaga lume. Dacă oamenii vor veni la Isus așa cum sunt, oricât de păcătoși și de întinați ar fi, El îi primește chiar din clipa în care I se vor preda. Hristos va pune Duhul Său cel Sfânt în inima celui care cere cu umilință. Pe cel ce vine la El, nu îl va izgoni afară. Îl puteți iubi pe Isus cu toată inima, El niciodată nu vă va dezamăgi și nu vă va înșela încrederea. Cuvintele Sale sunt viață, mângâiere și speranță. Satana știe că tot ceea ce aveți nevoie este să priviți la Isus, Mântuitorul minunat. Sufletul rănit, chinuit, bolnav va găsi în Isus balsam pentru propriile răni...

Veți primi pacea care vă va umple sufletul, pentru că această liniște sufletească își are locul în supune-rea completă față de Isus Hristos. Ascultarea de voia lui Dumnezeu vă va da pace. Ucenicul care pășește cu umilință și blândețe pe urmele Mântuitorului, va găsi pacea pe care nimeni nu i-o poate da sau lua: **„Celui cu inima tare, Tu-i chezășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine”** (Is. 26:3).

NĂSCUT SĂ FIE ÎMPĂRAT

În aceste zile deosebite pentru creștinism auzim un salut special: „Crăciun fericit!”. Cât este de minunat faptul că oamenii vor să îl laude pe Hristos! Adevărul este însă că majoritatea sunt atât de ocupați să pregătească masa alcătuită din 12 feluri de mâncare, încât există pericolul să uite ceea ce este cel mai important și pe Cel ce este cel mai important!

Când ghizii fac turul Bisericii Nașterii lui Hristos din Betleem, care se consideră că a fost construită pe locul în care S-a născut Isus, pe peretele imens se poate observa o ușă mică pe care poți intra doar dacă te apleci foarte mult. Este un simbol profund al faptului că, pentru a veni la Hristos și a-L cunoaște, trebuie să te pleci în smerenie. Este cunoscut faptul că nașterea lui Isus a fost sărbătorită în primul rând de toți locuitorii cerului prin intermediul îngerilor trimiși pe dealurile Betleemului (Lc. 2:9-13); în al doilea rând, de către oamenii simpli și săraci, păstorii (Lc. 2:8, 16, 16) și, în final, de către înțelepți ca reprezentanți ai tuturor popoarelor (Mt. 2:1, 2). Venirea înțelepților din Răsărit este o confirmare a faptului că în acel timp era răspândită convingerea că Iudeea trebuia să devină un lider mondial datorită începerii Epocii de aur (Suetoniu, Viața lui Vespasian, 4:5; Tacitus, Istoria, 5:13; Flavius, Războiul iudeu, 6:4, 5). Se pare că toți ar fi trebuit să se afle într-o așteptare încordată. Dar, ca și astăzi, oamenii se împart în trei categorii după modul de raportare la Hristos:

1. Cei cu o atitudine agresivă și dușmănoasă – asemenea lui Irod, a cărturarilor și a fariseilor.
2. Cei indiferenți – majoritatea locuitorilor Israelului.
3. Cei care i s-au închinat cu reverență – ca păstorii și magii.

Magii din Răsărit au mers mai mult de o lună și au parcurs peste 700 de

km pentru a-L vedea pe Mântuitorul lumii. Ei nu au venit cu mâinile goale, pentru că filosoful antic Seneca scrisese despre faptul că nimeni nu putea veni înaintea unui împărat fără a-i aduce un dar. De aceea, faptul că magii au venit cu daruri este un semn că ei recunoșteau în Hristos un Împărat. Fiecare dar adus de ei are o semnificație profundă.

Primul este smirna. Este un lichid aromat care se extrăgea din vechime în Arabia și Africa Răsăriteană și era folosit ca dar pentru cei morți. Este foarte posibil ca smirna să fi fost folosită pentru îmbălsămare (In. 19:39). Pe lângă aceasta, smirna era pusă în vin pentru ameliorarea durerilor și atenuarea rănilor (Mc. 5:23; Lc. 10:34). Chiar de la nașterea Mântuitorului, acest dar arăta spre faptul că Hristos ca Împărat trebuie să moară pentru supușii Săi. În vechime, împăratul care mergea la luptă și murea în bătălie primea o cinste foarte mare și era foarte respectat.

Al doilea dar al magilor este tămâia. Era o substanță gălbuie, rășinoasă din Arabia care era arsă și oferea un miros plăcut. Era folosit în templu pentru jertfe. A fost un dar adus lui Hristos ca Preot. În acest dar vedem o prefigurare a faptului că moartea lui Hristos pe cruce nu va încheia slujba Sa în favoarea omenirii, ci ea se va continua prin mijlocirea Sa ca Mare Preot (Evr. 2:17, 18; 4:14-16). Este interesant faptul că „preotul” (în latină pontifex) se traduce literal ca „constructor de poduri”. Hristos trebuia să devină Cel care va uni cerul cu pământul.

Iar cel de al treilea dar – aurul. Astăzi, aurul este unul dintre cele mai valoroase și stabile metale ca valoare. A fost un dar oferit lui Isus ca Împărat. Aurul este metalul „împăraților”, iar Hristos este Împăratul împăraților. Isus S-a născut pentru a fi Împărat, dar nu un împărat-tiran obișnuit. Tronul lui a fost crucea prin care El conduce, dar nu prin forță, ci prin iubire. Iar această iubire este capabilă să facă ceea ce nici un împărat pământesc, oricât de puternic a fost, nu putea face – să schimbe natura interioară și gândurile omului. Într-un mic oraș elvețian se găsea un hotel cu un interior luxos. Cu puțin timp în urmă, i se făcuse o renovare foarte scumpă. Pe neașteptate, unuia dintre vizitatorii respectați i-a căzut din mână sticla cu suc lăsând o imensă pată galbenă pe tapițeria de lux a peretelui. Stăpânul hotelului a fost foarte mâhnit din cauza acestui incident.

Chiar în aceeași perioadă era cazat la hotel și un pictor renumit care a auzit întâmplarea și, fără să spună vreun cuvânt, a așteptat până când toți oaspeții au plecat, și-a luat pensulele și a început să deseneze pe acea pată un tablou extraordinar care înfățișa cascade, stânci și pomi. Dimineața, când stăpânul a văzut peretele, și-a exprimat admirația și uimirea pentru faptul că peretele nu doar că nu mai era murdar, ci arăta mai bine ca înainte. Dumnezeuul nostru uimitor este Marele Maestru care ia omul spiritual murdar și stricat de păcat și, dacă acesta se supune volii Sale, începe să sculpteze în el o capodoperă cerească. Acest lucru a fost posibil datorită nașterii, morții și învierii Mântuitorului Isus Hristos.

Priviți la Isus Hristos cel fără seamăn. Cu mai bine de două mii de ani în urmă, El s-a născut în chip miraculos, a trăit în sărăcie și doar arareori a părăsit țara natală – în timpul pribegiei în Egipt, copil fiind. Nu a avut relații și bogăție pământească. Nu a scris nicio carte, dar toate bibliotecile lumii nu pot cuprinde cărțile care s-au scris despre El. Hristos nu a compus nicio cântare, dar este subiectul nenumăratelor melodii, mai multe decât toate piesele compuse de compozitorii lumii. Mântuitorul nu a a întemeiat propria școală, dar toate școlile lumii nu pot cuprinde numărul mare de ucenici pe care El îi are. Domnul nu a fost niciodată un comandant de oști, dar nici un general nu a fost urmat vreodată de așa de mulți voluntari. El nu s-a ocupat niciodată cu psihiatria, dar a vindecat mai multe inimi zdrobite decât toți medicii lumii. În fiecare săptămână, pe întreg pământul sunt nenumărați oameni care vin în casele de rugăciune și în biserici pentru a-l oferi Lui prinosul de iubire și cinste.

Acum, când întreaga creștinătate serbează Crăciunul, fiecare dintre noi are posibilitatea să îi permită lui Hristos să înfăptuiască minunea transformării în propria viață. Îi vom permite lui Dumnezeu să creeze un tablou extraordinar în sufletul nostru? Această sărbătoare ne oferă posibilitatea de a regândi prioritățile și valorile pe care le avem în anul 2020. Vă sperie acest fel de schimbări? Nu trebuie să vă fie frică, pentru că îngerul a spus: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (Luca 2:10, 11).

Igor Koreșuc

VINE, VINE ANUL NOU...

Se apropie Anul Nou, sărbătorile atât de așteptate de către mulți oameni, mesele încărcate, alergarea plină de bucurie și cumpărăturile. Toți vor să fie îmbrăcați frumos, pe fețe se vede așteptarea sărbătorilor, fericirea, împlinirea. Am impresia că este cea mai iubită sărbătoare în țara noastră, când mulți sunt cuprinși de atmosferă de basm și vor să fie fericiți, bucuroși, să ofere celor din jur grijă și sensibilitate! Simțim nevoia de căldură, iubire, în aer plutește parcă așteptarea ca ceva nou să se întâmple! Nu degeaba ne felicităm unii pe alții prin cuvînțele: „Un An Nou fericit!”.

Din păcate, însă, se întâmplă frecvent ca sărbătorile de iarnă să lase în urma lor un gust amar. Aici includem durerile de cap apărute în urma consumului de alcool, durerile de stomac datorate faptului că am mâncat multe feluri de mâncare (majoritatea fiind dăunătoare) și suferința sufletească pentru faptul că așteptările noastre nu au fost împlinite. Trece Anul Nou și toți intrăm în rutina zilnică realizând că fericirea ne-a scăpat din nou printre degete, a fugit de la noi și nu o mai putem găsi. De Anul Nou am fost fericiți de către președinții țării, au sunat clopoteii, s-au ciocnit pahare și apoi ... vechea goliciune și ariditate și așteptarea următoarelor sărbători la care să ne ascundem măcar puțin de viața fără sens pe care o trăim.

Așa să ne trăim întreaga viață? Nu există nicio ieșire din acest cerc vicios? Chiar nu se poate ca sărbătorile să ne aducă un plus de fericire? Dacă vom privi sărbătorile din altă perspectivă, tabloul va fi cu totul diferit. Dacă nu vom căuta fericirea în Anul Nou în simbolurile tainice care caracterizează fiecare an (mămule și dragoni), în felicitări și mese festive, ci în iubirea față de minunatul Domn Isus Hristos. Dacă li veți cere să vă umple viața de sărbătoare, El va face acest lucru. Nu vă îndoiiți de aceasta. Permiteți-I să intre în inima dumneavoastră și să vă umple viața de sens, iubire și satisfacție. Numai atunci sărbătorile vor fi bucurie, pace sufletească și liniște!

Ce putem face noi pentru ca sărbătoarea Anului Nou să fie una diferită, plină de sens și interesantă? Voi încerca să vă dau câteva sugestii. Dacă ați hotărât să fiți de sărbători cu toată familia, este un lucru extraordinar! Mai întâi îl puteți invita pe Isus Hristos prin rugăciune să intre în inima dumneavoastră și să vă fie alături de sărbători. Încercați că în timpul sărbătorilor de Anul Nou să uitați de televizor, de băuturi spirtoase și de mâncarea dăunătoare, pentru că să nu vă doară nimic dimineata, să nu fiți nevoiți să chemați ambulanta sau să vă chinuiți din pricina alegerilor greșite din timpul nopții. În loc de aceasta, vă puteți ocupa timpul cu activități mai

plăcute și mai interesante.

De exemplu: ce ați spune despre ideea de a le vorbi celor dragi despre cât de mult îi iubiți? Sau să vă amintiți cât de multă iubire și bunătate v-au oferit membrii familie dumneavoastră în anul care a trecut și să le spuneți cât de mult prețuiți acest lucru. Sau să organizați jocul complimentelor, admirându-vă unul pe altul și găsind ceva valoros și interesant în caracterul și înfățișarea exterioară a celorlalți.

Și încă ceva – când v-ați îmbrățișat ultima dată unul pe altul și copiii? Poate vreți să organizați seara îmbrățișărilor? Dacă aveți băieței, vă puteți lupta puțin cu ei, pentru a le face pe plac. Sunt multe jocuri și exerciții care vă pot apropia și vă pot ajuta să vă deschideți sufletul, să spuneți lucruri importante pe care de mult ați vrut să le roștiți.

Apoi puteți să deschideți împreună cadourile pe care le-ați pregătit mai dinainte unul pentru altul și să mulțumiți pentru ele. Puteți merge afară să vă plimbați și să vă jucați cu zăpadă cu mintea limpede și fericiți, să alergați unul după altul și să vă jucați pur și simplu.

Și apoi, oboseți de plimbare, fericiți și bucuroși vă puteți așeza liniștiți și puteți rememora evenimentele anului trecut, îi puteți mulțumi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile bune, pentru că v-a păzit și v-a protejat. Încheiați întâlnirea cu o rugăciune pentru Anul Nou, cântați ceva împreună și apoi, cu o inimă plină de bucurie și recunoștință, mergeți la culcare. Eu sunt sigur că dacă veți accepta propunerile mele, chiar și parțial, anul care vine va fi unul mai interesant și mai plăcut, iar fericirea din suflet vă va fi mult mai mare.

Roman Cosmînin

VALOAREA BUNĂȚĂII

S-a întâmplat ca un act de bunătate făcut pentru dumneavoastră să vă schimbe ziua? În prima mea călătorie internațională am aterizat pe un aeroport din SUA fără bani lichizi în buzunar. Nu aveam cu ce să plătesc căruciorul închiriat și nu reușisem să trec vama pentru a merge la un schimb valutar. Am fost foarte mișcată când o călătoare a scos bani din buzunar și a plătit pentru cărucior pentru ca eu să pot să îmi pun în el geamantanul nu foarte mare, chitara și bagajul de mână. Bunătatea ei de atunci a schimbat ziua mea și nu o pot uita nici acum, după douăzeci de ani.

Cred că prorocul Ilie păstra mereu în minte bunătatea văduvei din Sarepta, cea care îi dăduse și ultima bucată de pâine pe care o avea; prorocul Samuel nu a uitat bunătatea mamei lui care îi aducea în fiecare primăvară o haină nouă.

Însuși Isus a manifestat bunătate față de copii. El îi observa când se jucau și de multe ori îi încuraja atunci când obțineau câte o victorie mică în activitatea lor. Niciodată nu era morocănos privind-i. Copiii știau că îi iubește și li împărțeau și înfrustrările lor copilărești.

Noi, părinții, suntem doar niște copii mai mari, și dacă bunătatea înseamnă atât de mult pentru noi, cu cât mai mult are ea valoare pentru copiii noștri care au nevoi și dorințe așa de mari!

Observați ceea ce se spune în Evanghelia după Marcu despre lipsa de bunătate manifestată față de copii: „Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare” (9:42). Acesta este un lucru foarte serios.

Vă invit să observați bunătatea lui Dumnezeu și să oferiți din căldura Lui celor din jur. Atunci când veți vorbi cu bunătate cu copiii (chiar și atunci când considerați că nu merită), îi învățați ca, prin harul lui Dumnezeu, să fie cu adevărat buni cu alții.

H. Krik

50 DE IDEI PENTRU A FACE FAPTE BUNE

Alegeți un număr de la 1 la 50!

Apoi găsiți în lista de mai jos cifra pe care ați ales-o și veți descoperi care este fapta bună pe care o puteți face în fiecare zi din această săptămână.

(Cel mai bine ar fi să alegeți șapte numere - câte o faptă bună în fiecare zi).

1. „Plătiți pentru următorul”: plătiți ceva din coșul de cumpărături al celui ce stă în spatele dumneavoastră la rând la magazin.

2. Faceți câte un compliment pentru trei persoane.

3. Trimiteți chiar acum un mesaj pozitiv către cinci persoane.

4. Lipiți foițe cu mesaje de încurajare la birou, pe holul de la școală, în lift, în tren etc.

5. Spuneți-i unui trecător că are zâmbetul frumos sau privirea bună.

6. Duceți prosoapele sau păturile vechi la adăpostul pentru animale.

7. Salutați persoana cu care sunteți în lift.

8. Surprindeți-vă vecina oferindu-i biscuiți proaspăt copti (sau alte bunătăți).

9. Când stați la rând la casa de la magazin, dați voie celui care are copil să treacă în față.

10. Lăsați la benzinărie o cartelă cadou cu ajutorul căreia cineva care are nevoie să își poată pune combustibil.

11. Organizați o sărbătoare pentru cineva sau faceți-i un cadou.

12. Spuneți-i „Bună dimineața!” și „Mulțumim pentru serviciile dumneavoastră!” șoferului de autobuz, poștașului, pompierului, portarului etc.

13. Puneți o felicitare sau o dorință de bine în cutia poștală a cuiva.

14. Observați care este cel mai atent coleg de lucru pe care îl aveți. Spuneți despre el superiorilor.

15. Luați ceva de mâncare la locul de muncă și oferiți-le și colegilor.

16. Dați mâncare și apă unui om fără adăpost.

17. Dacă în blocul dumneavoastră locuiește o bătrânică singură, atunci gândiți-vă când mergeți la magazin ce ați putea să îi cumpărați. Cumpărați și duceți-i.

18. Scrieți un mesaj frumos pe oglindă pentru cineva din familie.

19. Lăsați bilețele cu mesaje pozitive în buzunarele pantalonilor care se vând la magazin.

20. Zâmbiți la cinci persoane necunoscute.

21. Puneți-vă pe telefon alarma să sune de trei ori la ore diferite în aceeași zi. Când sună telefonul faceți ceva bun pentru cel de care vă aflați alături în acel moment.

22. Trimiteți un mail cu un mesaj de mulțumire unui coleg care credeți că merită acest lucru.

23. Astăzi puneți în practică bunătatea pentru dumneavoastră - luați-vă 30 de minute pentru a face ceea ce vă place.

24. Lăsați un anunț pe orice site la secțiunea „Ofer”. Nu uitați să vă țineți de cuvânt.

25. Faceți o listă a lucrurilor pentru care sunteți recunoscători - o listă dimineața și una seara.

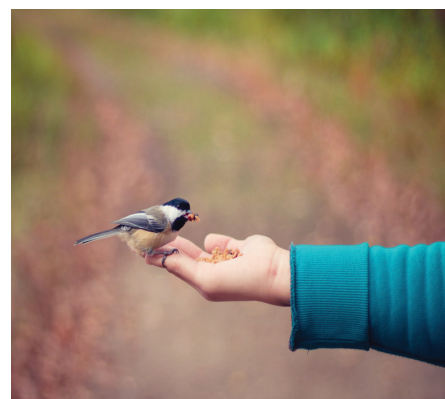
26. Aveți cunoscuți care au copii mici și au nevoie de odihnă? Propuneți-le să stați gratuit cu micuțul lor.

27. Încurajați persoanele care fac sport, alergă sau fac exerciții fizice în aer liber.

28. Ajutați femeia care iese din magazin cu o sacoșă grea să o poată duce.

29. Cumpărați plante. Răsădiți-le în ghivece. Scrieți pe ghiveci dorințe de bine pentru prietenul sau prietena dumneavoastră, apoi oferiți-le.

30. Scrieți comentarii pozitive pe site-ul îndrăgit, pe blog sau pe paginile cunoscuților.

31. Faceți curat în parc sau în ogradă.

32. Faceți un compliment unui părinte la locul de joacă al copiilor, spuneți-i că băiețelul/fetița lui este foarte bine educat/ă.

33. Lăsați-i celui mai apreciat dintre membrii personalului de serviciu cel mai bun sfat pe care îl puteți spune.

34. În timp ce vă plimbați, luați gunoiul de pe trotuar sau de lângă bancă și aruncați-l la coșul de gunoi.

35. Plătiți călătoria cuiva.

36. Puneți într-o cutie 50 de inimioare din hârtie. Pe fiecare scrieți cuvinte de bine pentru partenerul sau prietenul dumneavoastră. Oferiți -i cutiuța și spuneți-i să citească câte o inimioară de fiecare dată când are nevoie.

37. Fiecare persoană este importantă. Aflați numele portarului sau al alte persoanei cu care vă întâlniți în fiecare zi. Salutați-i pe nume.

De asemenea, salutați-i și zâmbiți -le trecătorilor. Aceste acte de bunătate sunt foarte simple, dar aduc aproape de fiecare dată zâmbet pe chipul oamenilor.

38. Faceți o listă a calităților partenerului/partenerii pe care le prețuiți cel mai mult.

39. Cumpărați mâncare pentru câini sau pisici și duceți-o la adăpostul pentru animale.

40. Căutați și folosiți ocaziile de a face complimente. Aceasta nu costă nimic, nu consumă timp, dar poate face ziua cuiva de o sută de ori mai bună. Nu este suficient să vă gândiți la ele, trebuie să le spuneți.

41. Duceți jucării sau bunătăți la casa de copii din orașul dumneavoastră.

42. Luați o umbrelă în plus când mergeți la lucru. Când plouă o puteți împrumuta cuiva care are nevoie.

43. Sunați-le părinților sau celor pe care îi iubiți și spuneți-le cât de

mult țineți la ei și cât sunt de valoroși pentru dumneavoastră.

44. Oferiți chifle unei organizații sociale și mulțumiți pentru efortul depus.

45. Ajutați pe unul dintre membrii familiei care este foarte ocupat, făcând ceva în locul lui.

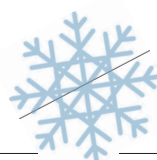
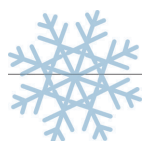
46. Serviți-l pe poștaş, pe furnizorul de pizza, de flori, de pachete cu ceva gustos.

47. Lăsați jucării pentru nisip lângă locurile de joacă.

48. Țineți-vă cât mai departe de telefon când sunteți într-un grup.

49. Scrieți o scrisoare electronică (scrisă de mână ar fi și mai bine) învățătorului care a lăsat o amprentă în viața dumneavoastră.

50. Când auziți glasul îndoielii în minte, încurajați-vă prin câteva cuvinte - și dumneavoastră aveți nevoie de bunătate!

AU SĂRBĂTORIT PRIMII CREȘTINI CRĂCIUNUL?

În fiecare iarnă, creștinii care aparțin celor mai mari biserici creștine celebrează una dintre cele mai iubite sărbători – Nașterea lui Hristos, Crăciunul. O parte însemnată a creștinătății consideră că această sărbătoare a fost instituită de către apostoli. Dar este adevărat acest lucru?

Istoria sărbătorii Crăciunului este legată în mod direct de apariția unei noi zile de închinare în creștinism. Porunca a patra din Legea lui Dumnezeu îi îndeamnă pe credincioși să sfințească pentru Dumnezeu ziua sâmbetei. Dar, cu timpul, majoritatea creștinilor a dorit să se separe de religia iudaică și a hotărât să își creeze propria

sărbătoare, așezând ca zi de închinare în locul sâmbetei, duminica, ziua învierii lui Hristos. Mai înainte, această zi era considerată ca fiind prima zi a săptămânii și era sărbătoare pentru păgâni, consacrată Soarelui. „Toți judecătorii, populația urbană și meșteșugarii să se odihnească în ziua venerabilă a soarelui”, spunea decretul împăratului Constantin din anul 321. Începând cu anul 325, când a avut loc primul Conciliu ecumenic, la inițiativa împăratului Constantin, a început fuziunea creștinismului cu aparatul de stat al Imperiului Roman. Constantin a hotărât ca creștinismul să fie religie de stat oficială. De aceea, denumirea păgână a primei zile a săptămânii, „ziua Soarelui” (compară cu englezescul Sunday) a fost legată în creștinismul recunoscut la nivel național de Isus Hristos, care

este numit în Biblie „**Soarele neprihănirii**” (Maleahi 4:2). Mai târziu, la cel de al III-lea Conciliu ecumenic, în anul 431, părinții bisericești au hotărât ca nașterea lui Isus Hristos să fie prăznuită în aceeași zi cu sărbătoarea păgână a Soarelui Neînvins (Mitra), care era foarte cunoscută în Imperiul Roman. Sărbătoarea coincide cu data de 25 decembrie în calendarul gregorian, în cinstea faptului că ziua începe să se mărească după solstițiul de iarnă. Biserica Ortodoxă nu a adoptat în sec. al XVI-lea calendarul gregorian, așa cum s-a întâmplat în întreaga lume, și a rămas la calendarul iulian. 25 decembrie în calendarul gregorian core –

spunde datei de 7 ianuarie din calendarul iulian (pe stil vechi). De aceea, din sec. al XVI-lea, catolicii și ortodocșii serbează Nașterea Domnului în zile diferite.

Alegerea datei de naștere a lui Hristos nu a fost întâmplătoare. Sarcina autorităților și a bisericii a fost de a eradica păgânismul pe teritoriul statului. Ei nu aveau nevoie de o religie concurentă, de aceea multe dintre sărbătorile creștine au fost puse în aceleași zile cu cele păgâne, ceea ce a dus la dispariția treptată a păgânismului clasic și la înlocuirea lui cu un creștinism aparent diferit, dar care păstra încă elemente ale tradițiilor și credințelor păgâne.

De fapt, data și anul nașterii lui Isus nu sunt cunoscute. Este recunoscut faptul că Isus nu s-a născut în anul 0 (așa cum trebuia, pentru că se crede că socoteala este efectuată de la nașterea Domnului Hristos), ci în anul 2 - 5 î. Hr. În acest punct, părerea istoricilor și a teologilor coincide. Greșeală în enumerarea anilor a fost comisă de abatele Dionisie cel Mic, în sec. al IV-lea d. Hr.

Chiar și o analiză simplă a Bibliei va arăta faptul că Isus nu se putea naște iarna. În lunile decembrie-ianuarie în Israel, în apropierea cetății Betleem în care s-a născut Isus, este sezonul ploilor și al temperaturilor scăzute. În acest timp pur și simplu nu poți dormi afară. Cu toate acestea, Evanghelia ne spune că păstorii se aflau noaptea în câmp cu oile.

„În ținutul acela erau niște păstori care stăteau afară în câmp și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor” (Lc. 2:8). În această perioadă a anului turmele erau ținute în grajduri, în peșteri, nu se aflau în câmp în grija permanentă a păstorilor, așa cum se întâmpla în perioadele calde ale anului.

Încă un argument biblic al fap-

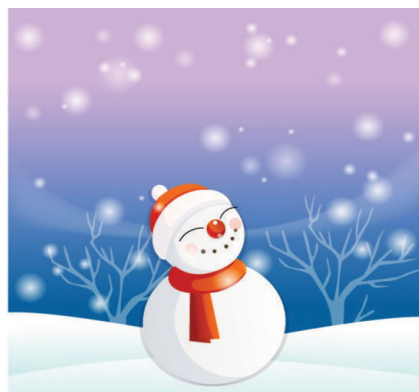
tului că Isus nu se putea naște iarna este decretul de înscriere care a fost dat în Imperiul Roman.

Din Evanghelia este evident faptul că Maria călătorea spre Betleem pentru recensământ când i-a venit vremea să nască. Nicio stăpânire nu a poruncit vreodată ca recensământul să fie făcut iarna, pentru că oamenii trebuiau să vină fiecare în cetatea în care se născuseră, ceea ce ar fi fost o problemă foarte mare pentru cetățeni. A călători iarna, adesea pe jos, la o distanță mare, era foarte greu și periculos pentru sănătate. „Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui” (Lc. 2:3).

Conducerea țării nu ar fi putut să facă o greșeală politică așa de gravă, să provoace suferințe inutile poporului, determinându-i să se mânia pe drept pe conducători.

Nimic nu i-ar fi împiedicat să facă recensământul imediat după strân-

gerea roadelor, când oamenii terminaseră treburile gospodărești și iarna era încă departe.

Este evident faptul că sărbătoarea Nașterii lui Hristos nu este o instituție biblică, ci o tradiție omenească.

Biblia nu spune nicăieri că ziua nașterii lui Hristos trebuie serbată.

Primii creștini acordau o atenție deosebită morții lui Hristos, nu nașterii Sale, pentru că Biblia ne învață că moartea Sa înlocuiește pe cruce ne-a oferit posibilitatea de a ne fi iertate păcatele și de a moșteni viața veșnică.

Isus le-a spus ucenicilor:

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele... Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu” (Ioan 14:15; 15:14). Studiarea atentă a Bibliei

îl poate face pe fiecare să înțeleagă că respectul față de Hristos se manifestă în primul rând în cunoașterea și împlinirea Cuvântului Său, nu în respectarea tradiției.

Valerii Tatarkin

COPIII ȘI BANII

Cum să îi învățăm pe copii să administreze corect banii? Când trebuie să aibă copilul proprii bani? Cât de des trebuie să îi dăm copilului bani de buzunar și câți să îi dăm? Trebuie ca el să îi câștige, în ce fel și de la ce vârstă? Cum să îi învățăm pe copii să cheltuiască banii „cu înțelepciune” și cum să îi educăm să fie prevăzători? Toți părinții își pun astfel de întrebări. Vom încerca să vă oferim câteva recomandări în ceea ce privește banii, dar ceea ce este cel mai important este să ne concentrăm pe dezvoltarea maturității psihologice a copilului.

Banii sunt un mijloc foarte bun prin care îi putem învăța pe copii răbdarea, perseverența, dărnicia, corectitudinea, credințioșia, dreptatea, responsabilitatea; învățați să căutați rezolvările de compromis, să plănuți și să cheltuiți cu înțelepciune resursele financiare. Banii sunt doar un mijloc de a împlini anumite dorințe. Dacă este așa, trebuie ca cel care îi cheltuiască să aibă capul pe umeri, să aibă capacitatea de a-și controla propriile dorințe.

1. Nu uitați: copiii încep să înțeleagă relațiile dintre bani și mărfuri cam în jurul vârstei de 5-6 ani. Nu se merită să îi oferiți mai înainte bani de buzunar. Copilului de trei ani îi trebuie mai mult atenția părinților și reguli de comportament clar definite alcătuite de adulți.

2. Banii de buzunar sunt un mijloc de educare. Alegeți lecțiile pe care vreți să le predați copiilor și apoi alcătuiți planuri care să corespundă hotărârii luate. Discutați cu copilul pe ce vrea să își dea banii și controlați cheltuielile pe care le face.

3. Nu folosiți banii de buzunar ca pe niște pârghii. Legând banii cu controlul emoțional sau de comportament, nu favorizăm formarea obiceiurilor financiare sănătoase la copil. Dacă banii de buzunar sunt o răsplată pentru copil sau o metodă de pedeapsă, vă îndepărtați de scopul principal - formarea deprinderii de a gestiona corect banii.

4. Banii de buzunar sunt un mijloc, nu un scop în sine.

Odată cu înaintarea în vârstă, măriți suma oferită copiilor, odată cu aceasta copilul trebuie să primească și responsabilități suplimentare. Dacă unei fete de 8 ani i se dau de exemplu 50 de lei pe săptămână (pentru suc și abțibilduri pentru colecția ei), atunci băiețelului de 10 ani trebuie să îi dați 80 de lei, cu care el va cumpăra suc, va pune în pușculiță o anumită sumă și va da ceva și pentru proiecte caritabile. Dacă adolescentul de 15 ani poate administra corect banii pentru o săptămână, i se poate oferi un buget lunar. Dar dacă tânărul de 16 ani nu a învățat să economisească o parte din banii primiți de la părinți, dacă copilul de 10 ani încă nu poate socoti restul oferit la magazin, nu măriți suma până când ei nu vor învăța să administreze finanțele corespunzătoare vârstei lor.

5. Predați lecțiile financiare după împrejurări. Copilul poate fi învățat să economisească pentru a-și continua studiile la colegiu sau la institut, pentru a-și plăti orele suplimentare de sport sau hobby-urile costisitoare. Dar nu trebuie să insistați pe economisirea banilor. Dacă el va economisi o parte din bani pentru a plăti o parte din cheltuielile pentru satisfacerea propriilor dorințe, va învăța mai repede cât de valoroasă este pasiunea lui. Copiii trebuie să treacă prin propria perioadă de declin economic - atunci când au nevoie foarte mare de bani, dar i-au cheltuit pe toți, pentru a învăța valoarea lor. Și copiii, și cei maturi învață arta administrării înțelepte a banilor doar trecând printr-o perioadă de sărăcie lucie. Lecțiile financiare întăresc sistemul valorilor familiale. Învățați copilul să pună o parte din bani pentru actele de caritate.

6. Nu există o sumă „corectă”. Regula de aur este să începeți cu puțin și apoi să măriți suma banilor de buzunar, în cazul în care copilul poate face față unei liste din ce în ce mai mare de responsabilități. Dar dacă fiul sau fiica dumneavoastră cere mereu bani în contul săptămânii viitoare, micșorați suma oferită copilului pentru cheltuieli

și învățați-l să gestioneze banii, nu să îi economisească. Scopul dumneavoastră este să îl învățați cum să gestioneze corect banii, nu să economisească.

7. Nu uitați: banii de buzunar sunt încă un mijloc prin care să întăriți sistemul de valori al familiei.

Nu ratați oportunitatea valoroasă de a explica copilului dumneavoastră sistemul principalelor priorități financiare ale familiei dvs. Învățându-ți copilul cum să gestioneze banii, acordă-i timp să își evalueze nenumăratele dorințe și oportunitatea de a le satisface pe cele mai sănătoase și necesare. Dacă nimerim drept la „țintă” atât din punct de vedere psihologic, cât și din punct de vedere material, își va satisface dorințele cu bani mai puțini. Dar un adult este capabil să se refuze în multe feluri, știe să-și amâne dorințele pentru o anumită perioadă de timp, să facă compromisuri și să se simtă complet satisfăcut de viață.

Alina Gonciar

DRAGI PĂRINȚI

* Picioarușele mele sunt scurte- de aceea, vă rog să mergeți încet, pentru a putea să merg după voi.

* Ochisorii mei încă nu au văzut lumea înconjurătoare așa cum ați văzut-o voi. Vă rog, lăsați-mă să o descopăr. Nu mă tachinați inutil.

* Activitățile casnice nu pleacă nicăieri, iar eu nu voi fi mic pentru multă vreme. Vă rog, oferiți-mi timp pentru a-mi povesti despre lumea minunată și jucați-vă cu mine.

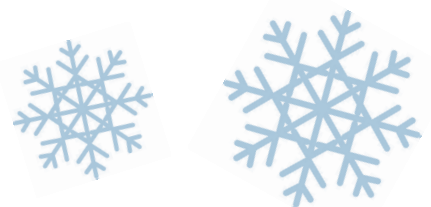
* Eu sunt ușor de rănit- de aceea, vă rog, fiți atenți față de nevoile mele și nu mă cicăliți zile în șir (nici vouă nu v-ar plăcea dacă ați fi cicăliți mereu).

* Purtați-vă cu mine așa cum ați dori ca alții să se poarte cu voi.

* Am nevoie de susținerea voastră pentru a crește. Nu uitați că puteți critica faptele mele fără a mă critica pe mine însumi.

* Vă rog să nu refaceti tot ceea ce am făcut eu. Acest lucru mă face să mă simt ca și cum străduințele mele nu s-au ridicat la înălțimea așteptărilor voastre. Știu că este greu, dar vă rog: nu mă comparați cu fratele sau sora mea.

* Mânutele mele sunt mici - de aceea, nu așteptați ca să fac lucrurile perfect atunci când întind cearșaful, desenez sau mă joc cu mingea.

NU MĂ TEM

Nu mă tem, orice ar fi! Să devin ca Tine -

Nu mă tem de rele! Blând și iubitor,

Vino furtună-n clipa grea - Să duc vestea bună

Domnul e cu mine! La sărmanii orbi.

El îmi dă putere, Să veghezi întruna!

Mângâiere, har! Stând în rugăciune

Mă salvează-ntruna Noaptea, ziua și la-amiază

Din al vieții jar! Tu să vii la mine!

Doamne, mântuiește-mi Și cu voce blândă
viața! Să-mi șoptești mereu:

Dă-mi lumina Ta! Te iubesc întruna,

O, copilul meu!

Dă-mi putere multă

Ca să fiu o stea!

Svetlana Brânză
(Volcovschi)

PROBLEMELE PIELII ÎN PERIOADA DE IARNĂ

În lunile de iarnă pielea feței, a buzelor, a mâinilor este „atacată” de frig, vânt puternic, zăpadă, temperaturi scăzute. Dar în încăperi epiderma suferă din cauza aerului prea uscat cauzat de sistemele de încălzire. Pentru a păstra sănătatea și frumusețea pielii, trebuie să știm care sunt problemele cu care se confruntă cel mai des în anotimpul cel mai frumos al anului.

● ROZACEEA

Chiar dacă rozaceea nu este o problemă sezonieră, iarna, înroșirea excesivă a pielii feței le deranjează foarte mult pe femei. Această problemă apare din cauza tulburărilor de circulație, a dilatării vaselor. De obicei este ereditară. În perioada rece a anului vasele sanguine se subțiază și efortul făcut de ele crește. În afară de înroșirea pielii, rozaceea se poate manifesta prin apariția unei plase de capilare vizibile.

CE SĂ FACEM? Rozaceea este mai ușor de prevenit decât de vindecat consecințele ei. Ar fi bine să începeți din timp pregătirea pentru sezonul rece. Profilaxia presupune întărirea vaselor sanguine. Pentru a le mări elasticitatea, faceți spălări contrastante, în mod regulat ștergeți-vă fața cu un cub de gheață, folosiți creme ce conțin extract din castane de cal, vitamina C, PP, K. Aceste componente întăresc și pereții vaselor de sânge. Dacă v-a apărut deja rozaceea, folosiți cosmetice pentru piele sensibilă, mâncați cât mai rar mâncare iute, excludeți alcoolul, produsele care conțin cafeină. De asemenea, se recomandă folosirea măștilor făcute în casă. Mască pe bază de cartofi: mărunțiți în blender un cartof proaspăt, fără coajă și masa obținută aplicați-o pentru 10 minute pe zona cu probleme. După ce îndepărtați masca, puteți clăti fața cu infuzie de mușetel (se fierbe o lingură de mușetel de la farmacie în 200 ml de apă, infuzia răcită se strecoară). Mască pe bază de măsline: luați o linguriță de ulei de măsline, aceeași cantitate de lanolină și adăugați puțin amidon pentru obținerea vâscozității dorite. Amestecați totul până la obținerea unei mase omogene și aplicați-o pe fața curată. Lăsați masca să acționeze 15 minute și apoi spălați cu apă caldă.

● PALOAREA FETEI

În lunile de iarnă, fața poate suferi din cauza deficitului de vitamine și oxigen. Noi evităm să ieșim foarte des afară în aerul rece pentru a nu îngheța. Ne ascundem de ger în încăperi încălzite și, deseori, sufocante. De aceea, suprafața pielii își pierde strălucirea și culoarea rumenă. Circulația spre epidermă se înrăutățește, iar pielea capătă un aspect vânăt și lipsit de viață. Lipsa soarelui duce la stres, care este și el unul dintre vrăjmașii înfățișării „colorate”.

CE SĂ FACEM? Pentru a vă îmbunătăți culoarea feței în timpul iernii, fiți atenți la ceea ce mâncați. În porția zilnică trebuie să puneți mai multe alimente bogate în vitamine. Cele mai importante pentru sănătatea și frumusețea pielii sunt vitaminele C, E, grupa B, PP și alte componente. Foloșiți în mod regulat în alimentație alimente galbene și portocalii, fructe, cereale și lactate. Și străduiți-vă să beți cât mai multă apă!

● EXFOLIAREA ȘI USCAREA PIELII

Problema de bază cu care se confruntă mulți oameni, mai ales cei care au o piele sensibilă și uscată, este deshidratarea. Astfel de suprafețe ale pielii se deteriorează foarte repede în perioadele reci ale anului și se subțiază. Asupra lor acționează atât gerul și vântul de afară, cât și aerul uscat de acasă, de la birou sau din transportul public. Primul semnal de alarmă al pielii deshidratate este exfolierea.

CE SĂ FACEM? Profilaxia exfolierii presupune hidratarea și hrănirea corespunzătoare a pielii. Dar hidratantii trebuie folosiți înainte de culcare, nu înainte de a ieși afară. Cremele hidratante trebuie să conțină uleiuri esențiale și cu extract din sămburi. Scruburile și loțiunile exfoliante trebuie folosite cât mai rar posibil. Trebuie ca iarna să mâncați alune, semințe și avocado. Ele sunt bogate în acizi grași, necesari protecției pielii împotriva exfolierii.

● „ASPERITĂȚI” PE PIELA MĂINILOR

În timpul iernii, pentru prevenirea gripei și a infecțiilor virale respiratorii acute, încercăm să ne spălăm mai des pe mâini; din cauza aceasta, pielea este crăpată, acoperită de fisuri și „asperități”. Ele strică aspectul exterior al mâinilor și aduc disconfort. Rugozitatea pielii apare și datorită deficienței de vitamine, a scăderii bruște de temperatură, a vântului. Cremele hidratante nu sunt întotdeauna eficiente. Trebuie să fie aplicat un tratament complex pentru ca mâinile să redevină moi și catifelate.

CE SĂ FACEM? Pentru a scăpa de rugozități, trebuie ca mai întâi să avem grijă ca pielea de pe mâini să fie curată, și abia apoi hrănită, hidratată, protejată. Pentru a nu vă confrunța cu exfolieri și rugozități, folosiți scrub și loțiuni exfoliante măcar o dată în săptămână. Răsfățați-vă fața cu măști de casă hrănitoare. Pentru această aveți nevoie de cartofi. Trebuie să îi fierbeți în coajă, să îi curățați, să îi zdrobiți și să adăugați orice fêl de ulei

sau smântână. O astfel de mască se aplică pe mâini pentru 20 de minute. Pielea va deveni mai moale și mai catifelată. După ce vă spălați mâinile, aplicați neapărat cremă ce conține ceară, unt de cacao și vitamina E. Nu uitați să purtați mănuși!

● BUZE CRĂPATE

Crăpăturile pe buze apar din același motiv ca și decojirea feței. Dar la acești factori de bază se adaugă și faptul că de pe buze lipsesc glandele sebacee ale căror secreții pot păstra suprafețele catifelate. De asemenea, de multe ori noi umezim cu limba buzele în zilele cu vânt și astfel apar crăpăturile. Pielea buzelor se crapă și din lipsa de vitamine. În prezența fisurilor, pielea devine roșie și inflamată, apar exfolierea și alte simptome neplăcute.

CE SĂ FACEM? Folosiți în mod obligatoriu rujuri igienice sau balsam pentru buze. Pentru un timp, renunțați la a vă mai da cu luci. În locul lui alegeți rujuri cu texturi dense. Ele vor fi o barieră în plus împotriva vântului și frigului. Este foarte important ca buzele să nu fie uscate de către produsele cosmetice. Faceți masaj la buze și folosiți măști hidratante. De exemplu, buzele uscate se înmoaie foarte bine cu o mască din suc de morcovi și brânză dulce (1:1). Pe parcursul zilei dați cu ulei de avocado peste crăpăturile de pe buze, iar noaptea aplicați miere sau suc de castraveți.

● CRĂPĂTURI LA COLȚURILE GURII

Pe lângă crăpături, pielea buzelor vă poate crea neplăceri prin fisurile din colțul gurii, Percheles sau Angulo. Apariția fisurilor poate avea diverse cauze, dar de cele mai multe ori are de a face cu lipsa vitaminelor din grupul B. În perioada de iarnă, avitaminoza se accentuează, imunitatea scade, hipotermia, linsul constant al buzelor aparțin și ei factorilor provocatori. Fisurile încep cu înroșirea colțurilor gurii, următorul stadiu fiind angulo, apariția pungulițelor cu lichid purulent.

CE SĂ FACEM? Ca multe alte probleme care apar iarna, este mai ușor să prevenim fisurile. Profilaxia trebuie să conțină analiza porției alimentare. Meniul să fie diversificat, trebuie exclus tot ceea ce este iute, afumat și sărat, de asemenea alcoolul. Protejați buzele de vânt cu ajutorul rujurilor medicinale. Este recomandată aplicarea mierii pentru a înmuia colțurile gurii.

Leacuri tradiționale pentru fisuri – aplicarea sucului de kalanchoe de cameră. Dacă nu dispar, trebuie tratate cu medicamente ce conțin elemente antibacteriene, dar trebuie prescrise de medic.

IMPRESIILE MARIEI COSTIN

Mă numesc Maria Costin. Am venit la Centrul de Sănătate „Speranța” la recomandarea unor cunoscuți fideli acestui sanatoriu și a sotului. Având probleme de sănătate, am hotărât să vin aici pentru a primi un tratament calitativ și a lua cunoștințe pentru a duce un mod sănătos de viață. Am fost plăcut surprinsă de amabilitatea și bunătatea cu care am fost întâmpinată, de privirile binevoitoare ale tuturor membrilor acestui colectiv. Pe parcursul aflării în acest „colt de rai”, în mijlocul naturii, cu aer curat și proaspăt, am simțit grija și atitudinea dumneavoastră binevoitoare și prietenească. Am primit proceduri la nivel înalt, am fost tratată cu blândete. Am rămas fascinată și impresionată de bucatele pregătite, a fost o hrană vegetală variată și deosebită. M-au încântat și m-au fascinat seminarele medicale prezentate de medicul-sef, precum și lecțiile antistres prezentate de capelan. Ei sunt niște persoane deosebite, niște talente cu dăruire de sine.

Întreg personalul medical merită cuvinte de laudă pentru atitudinea față de pacienți, observându-se o pregătire de înalt nivel și de calitate. Lucrând cu dăruire de sine, terapeuții au reușit să se împrietenească cu noi, pacienții.

Deoarece în ziua de azi există multe surse de informare, aș recomanda altor oameni să vină în acest sanatoriu, să se convingă cât e de bine aici și să simtă grija și atitudinea personalului, să simtă efectul procedurilor și a modului sănătos de viață.

Sper și doresc să revin aici cât mai des, pentru a primi o alinare a Domnului, pentru a mă simți bine.

Vreau să-mi exprim recunoștința și respectul pentru întregul colectiv, să vă doresc multă sănătate, să fiți ocrotiți de bunul Dumnezeu!

Aici toate parcă-s mai tihnite,
Roua este dar vindecător.
Soarele răsare mai devreme,
Ceru-i mai aproape de pământ.
Aici și iubirea-i mai aprinsă
Din capelă când se-aude cânt.

IMPRESIILE PACIENTEI DONEA TATIANA

Mă numesc Donea Tatiana. Am venit de la Cahul. Sunt asistentă medicală. Doi ani la rând a venit să se odihnească la sanatoriul de la Sărata Nouă prietena mea împreună cu toată familia. Ea m-a înscris și pe mine. Nu mi-a spus nimic deosebit despre ceea ce se face aici. Mi-a spus doar că sanatoriul îi dă putere, că se simte grozav după ce vine aici. Pentru prima dată în viață vin la sanatoriu și

așteptările mele au fost îndreptățite. Mi-am luat special concediu ca să mă odihnesc. În zilele noastre toți oamenii au probleme acasă și la lucru, doar că sunt diferite de la unii la alții. Situațiile stresante le îmbolnăvesc pe om.

Trecând pragul sanatoriului m-am întrebat unde mă aflu. La început nu știam nimic și pe nimeni. Aproape toți erau aici pentru a doua, a treia sau a patra oară. Iar eu eram pentru prima dată. Am fost foarte uimită de faptul că toată ziua ne ocupăm de noi înșine. Facem diferite proceduri care îmi plac foarte mult. Am reactionat foarte impetuos la procedurile contrastante. Toți terapeuții sunt foarte prietenoși, veseli și ne susțin prin toate metodele. Măinile de aur ale terapeutei mele au simțit toate locurile mele slabe. După cele 11 zile petrecute la sanatoriu mă simt bine. M-am străduit să fiu punctuală. În fiecare zi am făcut diferite proceduri, plimbări. Sigur că nu pot să nu amintesc bucatăria. Gătesc foarte gustoși și în fiecare zi ne-au oferit mâncăruri diferite. Am scris multe rețete, le voi pregăti acasă. Deja am început să laud sanatoriul, să îi sfătuiesc pe rude și prieteni să vină aici. Anul viitor plănuiesc să vin din nou să mă odihnesc aici împreună cu soțul.

Multumesc din suflet pentru tot. Domnul să ofere tuturor o viață liniștită și fericită!

IMPRESIILE PACIENTEI PIRNEAC TATIANA

Bună ziua! Mă numesc Pirneac Tatiana. Prietenele mele din Sărata Nouă care au venit de mai multe ori aici mi-au recomandat să vin și eu ca să mă vindec, chiar au insistat foarte mult. Am venit și așteptările mele au fost îndreptățite. Cel mai mult mi-a plăcut: credința în Dumnezeu, mâncarea sănătoasă, modul în care personalul se raportează la pacienți, poziționarea sanatoriului. Procedurile de aici se bazează pe componente naturale, pe creșterea imunității. De asemenea, se organizează plimbări în grup. Tot acest program aduce cu sine un rezultat colosal. Eu am simțit acest lucru.

Cu siguranță, voi recomanda acest sanatoriu tuturor apropiaților, cunoscuților, rudeilor și chiar medicilor care mă tratează. În mod sigur că voi mai veni aici de multe ori. Plănuiesc ca să vizitez din nou sanatoriul peste jumătate de an.

REȚETĂ

MIRACOLUL CU FRUCTE ȘI CIOCOLATA

Ingrediente:

Primul strat:

- 1 pahar arahide (sau orice alte nuci, seminte de floarea soarelui)
- 1 pahar curmale fără sămburi
- 0,5 pahar stafide
- 0,5 pahar caise uscate

Al doilea strat:

- 3 banane
- 1 pahar piure de mere
- 1 linguriță agar-agar (înlocuitor natural al gelatinei)
- 2 linguri carob (înlocuitor pentru cașca, nu conține cafeină)
- 1 pahar de apă

Al treilea strat:

- 2 pahare de apă
 - 0,5 pahar arahide sau orice alte nuci
 - 1 linguriță miere sau 2 picături sirop de stevie (indulcitor nat-ural)
 - 1 linguriță agar-agar
- Pentru decor, puteți folosi fructe proaspete sau uscate și carob.

Mod de preparare:

Primul strat:

Spălăm fructele uscate sub jet de apă, scoatem sămburii curmalelor. Măruntim fructele uscate (prin mașina de tocat carne sau în mixer). Separat, măruntim arahidele sau nucile care au fost în prealabil uscate și curățate. Punem împreună cele două compoziții obținute și omogenizăm.

Luăm o formă pentru copt și o tapetăm cu hârtie de copt sau folie alimentară pentru ca tortul să nu se lipească. Punem amestecul obținut în formă și îl nivelăm. Primul strat este gata!

Al doilea strat:

Curățăm bananele, le punem într-un vas adânc, le măruntim cu mixerul, adăugăm piureul de mere, cele 2 linguri de carob, omogenizăm cu mixerul. Într-un vas metalic amestecăm 1 pahar cu apă și lingurița de agar-agar. Punem pe aragaz, lăsăm să fiarbă, micșorăm focul și fierbem nu mai mult de 5 minute. Acest amestec îl turnăm peste pasta de mere și banane. Amestecăm cu mixerul. Turnăm crema obținută peste primul strat alcătuit din fructe uscate. Punem în frigider sau într-un loc răcoros pentru ca jeleul să se întărească.

Al treilea strat:

În 2 pahare de apă măruntim 0,5 pahar de arahide sau nuci. Apa poate fi înlocuită cu lapte de soia sau cremă de porumb. Adăugăm lingurița de agar-agar. Aducem până la temperatura de fierbere și fierbem maxim 5 minute. Adăugăm miere sau sirop de stevie, sau orice alt îndulcitor natural (sirop de agave, curmale, zahăr din trestie de zahăr etc.). Turnăm deasupra celui de al doilea strat, după ce ne-am asigurat că acesta este întărit. Punem tortul într-un loc răcoros. Când se întărește, ca un jeleu, îndepărtăm forma, cernem deasupra „miracolului de Anul Nou” carob. Putem decora cu fructe proaspete sau uscate. Tortul este gata!

Poftă bună și sănătate de fier!

CENTRUL DE SĂNĂTATE „SPERANȚA”

Într-un cadru natural splendid, vei găsi un centru nou și modern, echipat la cele mai înalte standarde, unde un personal bine pregătit te va răsfăța cu cele mai bune proceduri și activități în vederea relaxării și restabilirii sănătății.

www.centrusperanta.org
www.facebook.com/centrusperanta

Înscriere prealabilă la nr. de tel.: **0(263)62-1-34**
067-65-21-47

SERIILE APROPIATE 2019:
8 decembrie – 19 decembrie

SERIILE APROPIATE 2020:
12 ianuarie – 23 ianuarie
26 ianuarie – 6 februarie
9 februarie – 20 februarie
23 februarie – 5 martie

Sărata Nouă, Raionul Leova

CENTRUL EDUCATIV „VIAȚĂ DIN BELȘUG”

vă oferă:

- lecții despre modul sănătos de viață cu medici calificați
- clase de bucătărie vegetariană
- învățarea tehnicilor mersului scandinav și practicarea lui
- Programul „Adio, țigară!” (pentru cei care doresc să se lase de fumat)
- programul de antrenamente pentru slăbire
- programul de restabilire a vederii „Viață fără ochelari”
- programul antistres „Bucurați-vă de viață”
- studiarea limbii engleze
- studiarea limbii române
- studiarea Bibliei: cursul „Așa vorbește Biblia” și consultația pastorului
- consultația psihologului
- clubul copiilor „Căutătorii de aventuri”
- clubul de tineret „Așa sau altfel”.

or. Chișinău, str. Putnei 66a
tel: 0(22) 467950, 069028978

STILIMED
CENTRU MEDICAL

ofera servicii medicale de înaltă calitate pentru toate vârstele!

oferă prin pachet medical publicului larg interesat următoarele servicii medicale:

CARDIOLOGIE
ENDOCRINOLOGIE
GASTROENTEROLOGIE
KINETOTERAPIE
IMAGISTICA MEDICALĂ
LABORATOR DIAGNOSTIC
LOGOPEDIE
NEUROLOGIE

PEDIATRIE
PSIHIATRIE
PSIHOLOGIE
REUMATOLOGIE
STOMATOLOGIE
UROLOGIE

Puteți face programări la tel.:
022 99 09 30, 069 830 777

Republica Moldova, Chișinău,
str. Ginta Latină 11/1, MD-2044
(în spatele supermarketului "Green Hills")

Transport public spre Centrul Medical
STILIMED:

AUTOBUZ: 5, 23
TROLEIBUZ: 13, 16, 21, 23, 24, 26
MICROBUZ: 113, 116, 117, 123, 129, 140,
166, 191

www.stilimed.md

PUBLICAȚIE OFICIALĂ A BISERICII CRĂȘTINE ADVENTISTE DE ZIUĂ A ȘAPTEA DIN REPUBLICA MOLDOVA

Responsabil de editie: directorul Departamentului Publicații al Uniunii de Biserici Moldova – Stanislav Becciu

Articolele din ziarul «Comoara Ascunsă» sunt preluate și publicate cu permisiunea editurii «Джеперло ЖИТТЯ».

Redactor-șef: Scurtu Ana
Traducere: Perciun Rodica
Design: Vasile Rusu
Imprimare: Editura „Tipografia Centrală”
Tiraj: 15000 ex.

Adresa Redacției: „Comoara Ascunsă”,
Departamentul Publicații, Uniunea de Biserici Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din Republica Moldova,
MD-2070, mun. Chișinău,
șos. Hâncești 136/1,
tel.: (022) 731693, fax: 723170

www.adventist.md

Datele de contact ale persoanei ce
vă distribuie ziarul: